

Cornelis Tromp Groep 14

Jaarverslag 2017

Voorwoord door de voorzitter

Beste (oud)leden, ouders en vrienden van de Cornelis Tromp Groep 14,

De tijd vliegt voorbij en voor je het weet mag er weer een nieuwe inleiding komen voor het jaarverslag van 2017.

Het afgelopen jaar is er meer geklust dan ooit. Op beide clubhuizen is natuurlijk altijd wel wat te doen, maar soms lopen projecten achter of levert een miskoop extra werk op. Ondanks sommige tegenslagen is het mooi om te zien dat de huidige groep vrijwilligers zich hard blijft maken om toch telkens dat blik verf er weer bij te pakken of met gereedschap in de aanslag de clubhuizen en boten weer op te lappen. Zelf tijdens menig avonduur is er dit jaar hard gewerkt.

Naast al deze klussen moeten ook de opkomsten door blijven draaien. Hierbij zijn sommigen klaar voor een nieuwe uitdaging en wordt er af en toe flink gehusseld binnen teams en overige taken. Dit is goed om de diversiteit erin te houden. Wel blijven extra vrijwilligers altijd welkom om zich aan te melden bij ons. Juist omdat onze hele groep draait op vrijwilligers, wil ik iedereen weer enorm danken voor de inzet in 2017. Zonder jullie kan de Cornelis Tromp niet bestaan!

In dit jaarverslag kunnen jullie weer lezen waarom wij nou eigenlijk zo'n leuke groep zijn. De uiteenlopende activiteiten voor jong tot oud, de kampen en dat vooral lekker veel buiten. Ook voor het komende jaar heeft iedereen weer zin om hier actief mee aan te slag te gaan zodat ook 2018 weer een fantastisch scoutingjaar zal worden.

Via deze weg wil ik iedereen ook op de hoogte brengen dat ik per begin 2018 stop als voorzitter van de vereniging. Na ongeveer 8 jaar is het de hoogste tijd om het stokje door te gaan geven. Natuurlijk blijf ik nog betrokken bij de groep; van deze mooie club kan ik echt nog geen afscheid nemen. Wel draag ik deze taak over aan mijn opvolger, hier zal later meer over bekend worden gemaakt. Ik hoop ook jullie, de lezers van het jaarverslag, nog regelmatig te blijven zien en nog lang verbonden te blijven.

Veel plezier op en bij de Tromp gewenst voor 2018!

Carlijn Vermeulen
Voorzitter Cornelis Tromp Groep 14

Bevers

De zaterdagochtenden wordt het clubhuis aan de Strekkade gevuld door een kolonie stuiterende bevers. Elke opkomst heeft een gezamenlijk gedeelte en een gedeelte waarin iedereen zelf kan kiezen wat hij gaat doen. En ga je dan iets leuks doen met een van de leiding of scharrel je liever een beetje rond? Dat is dan de vraag die rest.

Soms verzamelen we ergens anders. Zo gaan we in de lente graag het bos in. Een keertje had professor Plof de benen genomen. We zijn hem achterna gegaan om hem te vinden. We gingen door drassige greppels en over omgevallen boomstammen heen. Door goed samen te werken hebben we hem uiteindelijk gevonden!

De bevers gaan ook heel graag het water op. Als het maar een beetje goed weer is, staan we al te trappelen bij de kano's. Helaas is de wind vaak een spelbreker. Met de wind mee varen is geen probleem. De andere kant op varen is andere koek. Dan moeten alle zeilen bijgezet worden om vooruit te komen! En helaas heeft een kano die niet.

Naast het varen op de kano's doen de bevers ook graag mini-kampvuurtjes maken. In tweetallen, onder begeleiding, een stapel lucifers aansteken is echt geweldig! En als je dan ook nog eens een marshmallows erboven mag houden, is het feest helemaal compleet!

Op iets grotere kampvuurtjes van de leiding hebben we nog veel meer lekkers bereid, zoals popcorn, pepernoten en tosti's. Dat was smullen!

Kortom, het was een dynamisch jaar waarin nieuwe dingen ontdekken en samenwerken voorop stonden. En dat viel zeker in de smaak!

Professor Plof

Regionale bos-speeldag

Ook dit jaar was het weer bos-speeldag voor de bevers in de regio. Met het weer zat het ook goed: bewolkt maar droog. Dit jaar gingen we naar een heus scoutingcircus. Daar aangekomen werden de bevers begroet door de leiding.

Na het openen met alle bevers, kwam de directeur binnen met slecht nieuws: 'de clown is vermist in het bos, dus de voorstelling kan niet doorgaan'. Maar dat kan toch niet!? Gelukkig hadden we een goed voorstel voor de directeur, als alle leiding met de bevers de clown gaat zoeken, dan kan de voorstelling doorgaan. De directeur vond dit een goed plan en gaf ons nog een tip: 'in het bos zijn ook de andere artiesten aan het zoeken misschien weten zij wat, maar daar moet je wel wat voor doen.' Vervolgens deden we onze jassen aan en gingen op pad.

In het bos liep onder andere een messenwerper rond, die trouwens veel weg had van Rozemarijn. Bij haar moest je tennisballen tegen een dartbord gooien. Als je geslaagd was kreeg je een stempel, maar waar de clown was wist ze niet.

Voor deze grote opkomst hadden we ook de hulp ingeroepen voor het rondleiden van de bevers. Deze hulp was de Wilde Vaart, maar of dat nou zo'n goed idee was? De meiden gingen wandelen met de bevers, om op het eind net binnen de tijd bij de eerste post te komen. Wat was er gebeurd? Later bleek dat ze verdwaald waren geraakt in het bos en dus hebben genoten van een prachtige boswandeling.

Toen de tijd erop zat keerden alle leiding, bevers, circusartiesten (behalve de clown dan) en verdwaalde Wilde Vaarders met bevers terug naar het clubhuis. De clown was niet terecht, maar als oppepper had de leiding die achtergebleven was heerlijke pannenkoeken gebakken. Jammie, die lusten de bevers wel!

De tijd zat er weer op, maar de directeur had wat voor alle hardwerkende bevers nog een mooie badge voor op de blouse en het bericht dat de clown nog in het hotel lag te slapen.

Rozemarijn

Zomerkamp

Dit jaar hebben wij op ons zomerkamp een reis over de wereld gemaakt. Hiervoor hebben wij eerst onze eigen paspoort geknutseld. Hierin moesten natuurlijk onze gegevens in, zoals onze lengte, of we een jonge of een meisje zijn en natuurlijk een zelf gemaakte pasfoto! Vervolgens zijn wij met de kano's op avontuur gegaan naar verschillende landen, om daar te ontdekken wat ze daar goed kunnen en wat hun gewoontes zijn. Hierbij probeerden wij om ons paspoort zo vol mogelijk te krijgen met stempels uit al deze mooie landen.

In deze landen hebben we van alles gedaan, zo hebben we met stokjes gegeten, meegedaan aan het paalwerpen en een dobbelspel gespeeld. Ook hebben we, met dank aan de waterscoutsleiding, een spannende tocht over het water gemaakt in een motorboot om bij een ver (ei)land te komen. Van zo'n drukke dag krijg je honger! En daarom hebben wij in India gegeten. Natuurlijk volgens de lokale gewoontes, en dat was met alleen onze handen!

Tijdens het eten had, hoe kan het ook anders, Plof de benen genomen. Hij had onze paspoorten meegenomen! En daar hadden we zo ons best op gedaan. Of het nu donker is of niet, we gaan ze terug halen! Na een spannende speurtocht en lang zoeken hebben we Plof gevonden omdat hij per ongeluk heel hard moest niesen.

De avond hebben we afgesloten met een paar liedjes rond een groot kampvuur. Tenminste, als je geen rekening houdt met de tijd tussen het in bed liggen en slapen. "Stiekem" een boekje lezen of fluisteren met je burens is natuurlijk erg leuk en voor de meeste bevers mag dat de hele nacht duren!!

Toch gebeurde het dat de bevers "per ongeluk" in slaap vielen. Maar ja, als je dan in de ochtend om 5 uur wakker wordt, dan moet je natuurlijk aan je buurman/-vrouw vragen: "Ben je al wakker?!". Om 8 uur was er een heerlijk ontbijt met een gebakken eitje om de dag goed te beginnen/ voort te zetten.

Die ochtend hebben we nog een paar landen, die toevallig om de hoek lagen, ontdekt om ons paspoort compleet te maken. Aan het eind van het kampje kregen we nog een mooie sleutelhanger, in de vorm van een wereldbol, en natuurlijk ons paspoort mee naar huis.

Sterre

Welpen

2017 is alweer voorbij. En het was een superleuk jaar! De welpen hebben van alles ondernomen, hebben veel nieuwe dingen geleerd en hebben daarbij een hele leuke tijd gehad.

Natuurlijk hadden we onze drie kampen (hierover leest u verderop meer), maar ook gingen we een uurtje bowlen, zijn we samen met de rest van de groep op ontdekkingsreis gegaan en zijn we een aantal keren het water opgegaan om met de kano's spellen te doen en daarbij onze kanoskills te verbeteren. Op 2 december kwamen de Sint en wel vier pieten ons bezoeken en ons snoepgoed en cadeautjes brengen. De pieten waren alleen niet zo snugger en waren de weg naar het clubhuis helemaal kwijtgeraakt.

Het welpenaantal is gedurende het jaar flink veranderd. Er zijn veel kinderen bijgekomen gekomen en daar zijn we heel blij mee! Helaas zijn er ook een aantal kinderen gestopt bij de welpen. Na de zomer zijn de zes oudste welpen overgevlogen naar de waterscouts. De meeste van hen waren op jonge leeftijd al bij de welpen gekomen, dus was het wel even wennen dat ze niet meer bij de welpen rondliepen. Voor de vakantie hebben we met deze oudste welpen gewerkt aan een korte speelfilm. Een aantal opkomsten werd besteed aan het bedenken van een verhaal, het opschrijven van het script en uiteindelijk het repeteren en opnemen van de film. Door technische moeilijkheden is de film helaas nog niet helemaal in elkaar gezet. Maar we hebben goede hoop dat we het eindresultaat nog kunnen gaan bekijken.

We hebben dus afscheid genomen van de zes oudsten, maar zijn versterkt door de vijf oudste bevers! Hierdoor is het welpenaantal weer bijna tot aan de twintig kinderen gekomen.

Eind 2017 hebben we afscheid genomen van Baloe. Na 4 jaar leiding te hebben gegeven is hij toe aan een nieuwe uitdaging en deze gaat hij zoeken bij de waterscouts. Hij zal dus vanaf nu niet meer elke zaterdag op de Strekkade zijn, maar op het Prinsemolenpad. Wij willen Baloe bedanken voor alle inzet, voor het lachen en voor de goede samenwerking!

Vanaf 2018 zullen Bagheera en ik (Jacala) samen doorgaan en zullen wij af en toe ondersteund worden door Heleen en Akela Kees

Jacala

Hemelvaartkamp

Dit jaar waren we voor het Hemelvaartkamp, dat plaatsvond van 25-27 mei 2017, te gast bij een rijke familie in het villadorp Wassenaar. We werden ontvangen door Antoinette Cornelisse van den Trompenhoeven, de vrouw des huizes. We kregen een rondleiding door de luxueuze villa, die voorzien was van alle gemakken, zoals een vlaggenmast, een keuken en een slaapzaal. Daarna kregen we een sjeik diner voorgeschoteld, maar toen werd de man des huizes dood aangetroffen in de keuken.

Er werd een onderzoek ingesteld, en wij behoorden tot de getuigen! We hadden ondertussen ook kennis gemaakt met de rest van de familie en het personeel, die tot de verdachten behoorden. De stalknecht Ricardo en de butler James verdachten elkaar. Ook kwamen we erachter dat de schoonzoon van Antoinette gokschulden had, en misschien de erfenis wilde opstrijken om deze af te betalen! Wij dachten er het onze van.

Tijdens een casinomiddag kwamen we erachter hoe dat gokken in z'n werk gaat. Tijdens ons moordonderzoek speelden we allerlei spelletjes die rijke mensen ook doen, zoals vossenjacht en champagne doorgeven. De dochter van Antoinette, Marie-Louise, vertelde ons later dat Antoinette een verhouding had met de butler. Ook vonden we een met bloed besmeurde handschoen, toen we de butler hielpen met de was.

We confronteerden Antoinette met behulp van haar dochter, sloegen haar in de boeien en droegen haar over aan de politie! Eind goed al goed.

Bagheera

Zomerkamp

Door de recente problemen in de wereld was de laatste editie van de Olympische Spelen helaas niet doorgegaan. Het Internationaal Olympisch Comité had besloten dat deze Spelen alsnog door moesten gaan en had het mooie Maurik aangewezen als gaststad van dit grootse evenement.

Na aankomst van alle sporters, waarbij ook de landenkennis van de papa's en mama's nog wat werd bijgespijkerd, was het tijd voor de presentatie van de teams: Europa, Amerika en Azië. Geheel in traditie werd 's avonds het Olympische (kamp)vuur ontstoken, waarmee het evenement officieel werd geopend.

De eerste 2 dagen verliepen voorspoedig. Driemaal daags een calorierijke maaltijd, waarbij het IOC hulp had ingeroepen van topkok Sahi! De klassieke onderdelen als duurloop, sprint en verspringen stonden op het programma, maar het IOC had ook nieuwe onderdelen aan het programma toegevoegd, zoals blind volleybal of dweilhockey.

Uiteraard mochten de 'natte' sporten niet aan het rijtje ontbreken. In het speciale 'Wipe-out' bad werd er heftig gebadderd, gegleden, gesprongen en de hoge glijbaan was echt heel hoog. Het weer was wat minder heftig, maar nat waren we toch al, dus dat mocht te pret niet drukken.

Maar dan, paniek! De Olympische vlag was weg! Gestolen! Drama natuurlijk, want zonder vlag, geen Spelen. Gelukkig hadden we 6 reddende engelen, die prima bereid waren om de vlag in het nabijgelegen dorp op te halen en terug te brengen. Dat het ver na bedtijd was en een kilometertje of 8 lopen deerden de helden niet.

Dit rook natuurlijk verdacht. Daarom kwam ook de Dienst EPO Bestrijding (DEB) langs om te kijken of er geen doping in het spel was. Gelukkig bleek er uiteindelijk niets aan de hand te zijn en had geen van de sporters zich misdragen. Voldaan en moegestreden (en gestreden is er!) werden de Olympische Spelen, editie 2017 afgesloten door 2 afgevaardigden uit het oude Griekenland en kon iedereen na een laatste gezamenlijke maaltijd naar huis.

Baloe

Herfstkamp

Ook dit jaar hadden de welpen weer herfstkamp. Het herfstkamp is ieder jaar, zoals de naam al zegt, tijdens de herfst, en bestaat uit een overnachting op het clubhuis van vrijdagavond op zaterdag.

Vrijdagavond rond 19:00 kwamen de kinderen allemaal enthousiast binnen en begonnen zij hun luxe luchtbedden neer te leggen. Daarna was het tijd om te openen. Tijdens onze opening kwam opeens Dagobert Duck ons verstoren. Het bleek dat zijn kluis was leeggeroofd! We kwamen erachter dat de Zware Jongens hiervan de schuldigen zijn. We sloten de avond af met een gezellig kampvuur met koekjes, chocolademelk en marshmallows.

De volgende dag na het ontbijt en openen begonnen er allerlei rare dingen te gebeuren. Bij een aantal spellen kwam een aantal figuren uit de Donald Duck ons helpen. Maar het bleek dat Guus Geluk ineens heel veel pech had, Lampje opeens heel dom was en Zwarte Magica opeens heel aardig was. Dit vonden we maar vreemd. Na de lunch kwamen we erachter dat de tekenaar, omdat hij 65 jaar was geworden (net als het Donald Duck tijdschrift zelf), met pensioen was gegaan. Nu er niemand meer was om te tekenen, besloten de stripfiguren nu zelf wat ze deden. Daarom deden ze zo raar. We kwamen er ook achter dat niet de Zware Jongens achter de kluisroof zaten, maar Kwik, Kwek en Kwak.

In een episch eindspel pakten we ze op en droegen we ze aan de politie over. Moe maar voldaan gingen de welpen weer naar huis.

Bagheera

Waterscouts

Het nieuwe scoutingjaar 2018 is aangebroken! Hoogste tijd om terug te kijken op het jaar 2017 bij de waterscouts. Want ook in het afgelopen jaar zaten de waterscouts natuurlijk allesbehalve stil. Iedere zaterdag vonden natuurlijk gewoon de opkomsten plaats, maar ook de nodige bijzondere activiteiten stonden op de planning. Over twee daarvan, het zomerkamp en de 24-uursrace, lezen jullie verderop in dit jaarverslag.

2017 begon voor de waterscouts natuurlijk gewoon met het winterseizoen: de tijd van het jaar waarin de boten worden opgeknapt en de waterscouts vooral op het land zijn te vinden. Gelukkig werd er goed doorgewerkt, waarbij er in maart zelfs nog tijd was voor de jaarlijkse Jantje Betoncollecte, waardoor de boten op 1 april alweer het water in konden. Waterscouts horen tenslotte vooral op het water te zijn!

Vervolgens stond begin juni natuurlijk ook het Pinksterkamp op het programma, naar goede gewoonte aan de Rottemeren. Hier genoten de waterscouts van een weekend roeien, zeilen, wrikken en gewoon lekker chillen rond de tenten. Vooral de geoefende zeilskills kwamen goed van pas, omdat twee weken na het Pinksterkamp de 24-uursrace alweer op het programma stond.

Het zomerkamp bracht ons dit jaar ook weer naar een klassieke locatie: het zeeverkennerscentrum in de Kagerplassen. Hierna konden de waterscouts, en leiding, genieten van een paar weekjes rust, voor het nieuwe seizoen startte. In het nieuwe seizoen moesten we helaas afscheid nemen van een aantal waterscouts, die overvlogen naar de Wilde Vaart, maar ook kregen we er weer zes toppers bij vanaf de welpen! Zo hebben we nu weer 17 waterscouts!

Eind 2017 is het cirkeltje weer rond. Ook nu liggen de boten weer op de kant en wordt er hard gewerkt om al het bootmateriaal weer in topconditie te brengen. En maar goed ook, want in 2018 moeten de vletten een lange afstand afleggen, naar het vierjaarlijkse Nationaal Waterkamp in Zeewolde, waar alle waterscouts mee naartoe gaan!

Tot slot goed nieuws voor het nieuwe jaar: de bezetting van het leidingteam van de waterscouts zal vanaf januari 2018 namelijk verdubbelen. Waar ik in het afgelopen jaar de enige vaste waterscoutsleiding was, zal Alexander vanaf januari ook de overstap maken van de welpen naar de waterscouts. Zo kunnen de waterscouts ook in het nieuwe jaar weer volle bak aan de slag!

Jurjen

24-uursrace

In 2017 werd een oude Rotterdamse waterscoutingtraditie weer nieuw leven ingeblazen! Bij scoutingtradities denken jullie misschien al snel aan het dragen van uniformen, liedjes zingen bij het kampvuur of het verzamelen van insignes. Geen onterechte gedachten, maar deze keer gaat het om een andere scoutingtraditie, namelijk de 24-uursrace. Een zeilwedstrijd die, zoals de naam al doet vermoeden, 24 uur lang duurt en plaatsvindt op de Bergse Voorplas. Deze race vond in het verleden ieder jaar plaats, maar was de afgelopen zes jaar niet doorgegaan. Voor alle waterscouts was dit dan ook een eerste kans om mee te doen aan deze wedstrijd!

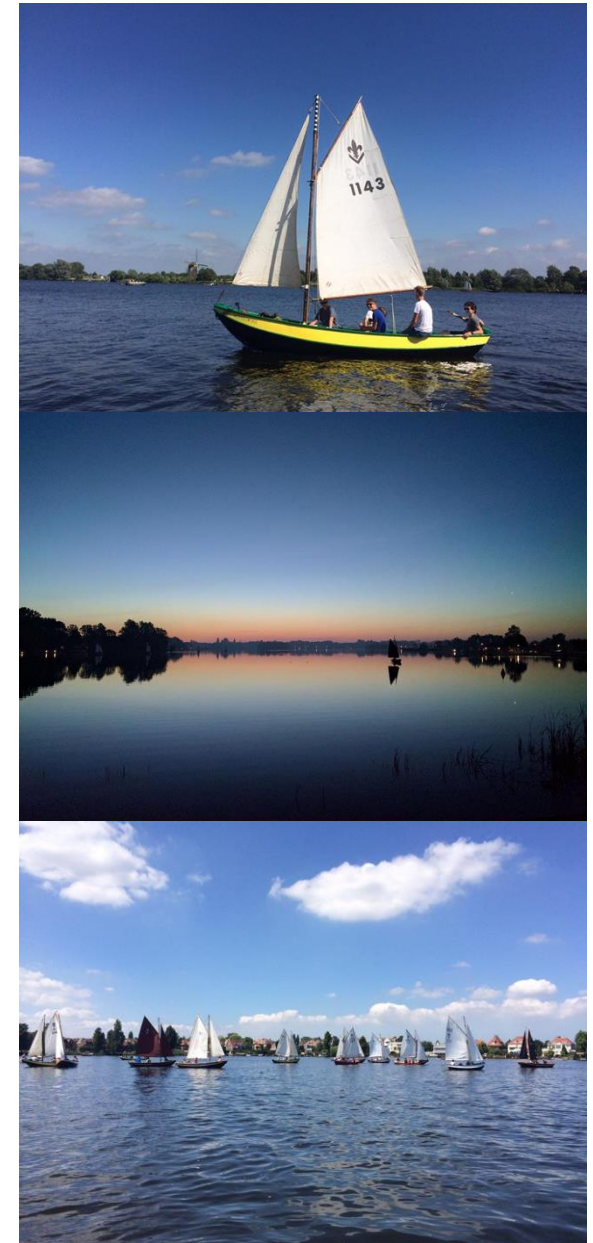
Het principe van de 24-uursrace is erg simpel: je start op zaterdagmiddag om 14 uur met zeilen en bent de volgende dag om 14 uur weer klaar. In de 24 uur die daar tussen zitten, probeer je zoveel mogelijk rondjes te varen over de plas. De boot die aan het eind van de wedstrijd de meeste rondjes heeft gevaren, wint de wedstrijd. Aan deze wedstrijd wordt deelgenomen door verschillende scoutinggroepen uit (de omgeving van) Rotterdam.

Onze waterscouts deden dit jaar mee met twee boten: de Wervelwind en de Bries gingen proberen om zoveel mogelijk rondjes te varen. Dit alles gebeurde op wat misschien wel de warmste dagen van het afgelopen jaar waren: 17 en 18 juni. Helaas betekende dit dat er ook wat minder wind was, maar dat mocht de pret niet drukken. 24 uur werd er keihard gedobberd door onze waterscouts, waarbij de leiding af en toe kwam kijken hoe alles ging en zorgde dat de waterscouts van voedsel en drinken werden voorzien.

Hoewel er natuurlijk de mogelijkheid is om even een dutje te doen aan boord, betekende deelname aan de 24-uursrace voor verschillende waterscouts ook ruim 24 uur wakker blijven. Gelukkig wordt je daarvoor ook wel beloond, met een prachtige zonsopgang in alle vroegte aan het begin van de ochtend!

Zondagmiddag om 14 uur klonk het eindsignaal van de 24-uursrace en voeren de waterscouts voor de laatste keer over de finishlijn. Bij de prijsuitreiking bleek dat de waterscouts helaas geen prijzen hadden binnengehaald. Dat mocht echter de pret niet drukken, 24 uur achter elkaar zeilen is tenslotte al een grote prestatie! De grootste beloning hiervoor is dan uiteindelijk toch het moment dat je weer thuiskomt en je bed in kunt kruipen, om weer uit te rusten van deze mooie 24 uur!

Jurjen

Zomerkamp

In 2017 vond natuurlijk ook weer het jaarlijkse zomerkamp van de waterscouts plaats, op het zeeverkennerseiland in de Kagerplassen. Dit jaar was het echter niet zomaar een zomerkamp. De waterscouts moesten de hele week goed op hun hoede zijn, omdat ze in het spel Wie is de Mol? terecht waren gekomen. Voordat de reis naar de Kagerplassen werd ingezet, kregen alle waterscouts dan ook te horen of zij in de komende week wel of niet de mol zouden zijn. En terwijl alle waterscouts zo hard mogelijk probeerden om zoveel mogelijk punten te halen voor de pot, probeerde één waterscout dat zo goed als mogelijk tegen te gaan.

En gemold werd er dan ook volop aan de Kagerplassen. Soms leek het zelfs wel of we met alleen maar mollen op kamp waren. Bijvoorbeeld toen de hele pot werd leeggekocht voor een aantal jokers, of bij het doorgeven van een zin met behulp van seinvlaggen. Sommige opdrachten kwamen toch niet helemaal van de grond. Lag dit allemaal aan de mol, of hielpen de andere waterscouts een handje mee? Duidelijk is in ieder geval dat de mol goed zijn best heeft gedaan om de pot zo leeg mogelijk te houden. Door bijvoorbeeld net wat minder hard te wrikken dan normaal, of te weigeren om de mast van de boot te laten zakken om daarmee te voorkomen dat de juiste plek werd gevonden.

Tijdens alle activiteiten, zoals de roei- en zeilsporten, de hike met overnachting in de boot, en alle spellen die op het eiland zelf werden gespeeld, werd er dus hard gespeurd naar de mol. Iedere avond maakten alle waterscouts een test, waarin vragen werden gesteld over de mol. De waterscout die de minste antwoorden goed had, kon helaas het spel niet meer winnen, maar mocht wel mee blijven spelen. In tegenstelling tot bij het TV-programma Wie is de Mol? hoefde deze persoon natuurlijk niet naar huis toe. Daarvoor was het veel te gezellig op het eiland!

Aan alle zoektochten komt ooit een einde. Na een week speuren naar de mol, waren er op de laatste avond van kamp twee prijzen te vergeven: een prijs voor de winnaar van de finale en een prijs voor de persoon die tijdens het hele kamp de meeste vragen over de mol goed had beantwoord. Uiteindelijk bleek Leonard de finale te hebben gewonnen en werd duidelijk dat Thijs tijdens het hele kamp de meeste antwoorden goed had gegeven. Hoogste tijd om antwoord te geven op de vraag die iedereen tijdens het kamp bezig hield: Wie is de Mol? Dat bleek Jos te zijn! Hij heeft tijdens het kamp geprobeerd om zo min mogelijk te scoren voor de pot. En daar was hij goed in geslaagd, want de pot was lang niet zo vol als hij had kunnen zijn!

Jurjen

Wilde vaart

2017 is omgevlogen bij de wilde vaart. Naast de normale opkomsten hebben de wilde vaarders ontzettend veel meegemaakt dit jaar!

Uiteraard is er in het begin van het jaar weer hard gewerkt aan de boten. Dit moest ook wel want de wilde vaarders wilden heel graag meedoen aan de Kaagcup. Ongeveer anderhalve week voor het startsein van de Kaagcup was de '1361', de Storm, klaar om iedereen een poepie te laten ruiken.

Daarnaast heeft het "wilde vaarthok" dit jaar ook meerdere metamorfoses gehad, met het uiteindelijke doel om genoeg plek creëren voor de vijf nieuwe wilde vaarders. Met deze nieuwe wilde vaarders is onze groep verdubbeld!

Ook heeft de wilde vaart mee geholpen bij andere speltakken. Zo hebben ze geholpen op onder andere de bever-doe-dag.

Op naar 2018! De wilde vaart heeft er zin in, voorzichtig zijn de voorbereidingen voor het NaWaKa in gang gezet, waar we met z'n allen heen gaan en super veel zin in hebben.

Maurice

Kaagcup

Tijdens Hemelvaart trok de wilde vaart naar de alom bekende Kagerplassen, waar tijdens ons drie dagen durend kamp de Kaagcup plaatsvond.

In deze race, waar bijna 300 zeilboten aan meedoen, verdedigde de wilde vaart de naam van de Cornelis Tromp. In de vrije klasse, waarin een 90-tal vletten meedeed, is onze wilde vaart elfde geworden. Dit is geen slechte score, hiermee hebben ze het staande groepsrecord van wilde vaartbegeleider Maurice (14e) verbroken en de lat nog hoger gelegd voor aankomend jaar!

Vincent

Zomerkamp

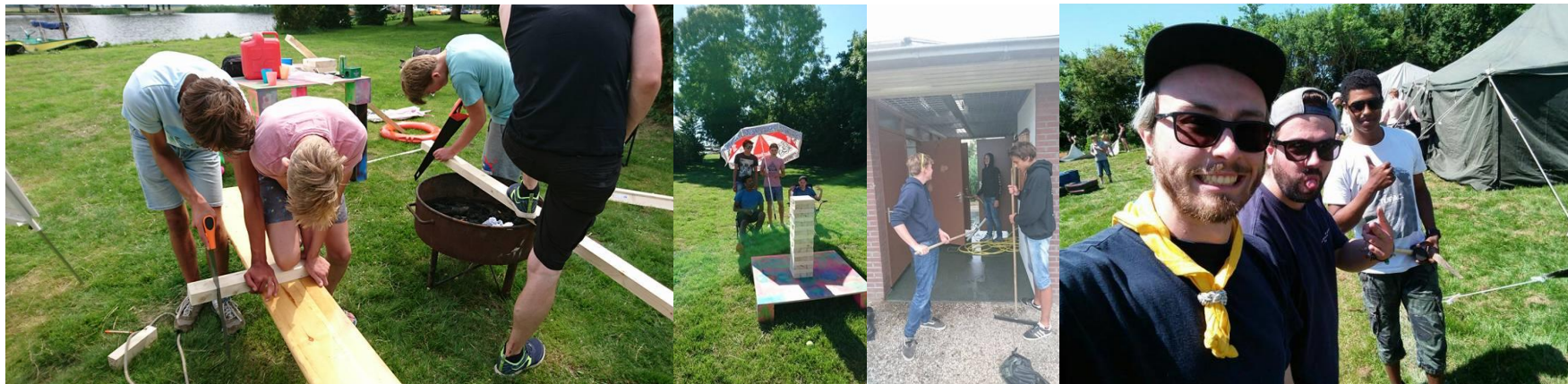
Het zomerkamp vond plaats op een, in vergelijking met de Kaagcup, iets rustiger bezet Boterhuiseiland in de Kagerplassen. Toch was er misschien wel een heftigere competitie gaande. Joris, Lorenzo, Lucas en Tom namen het op tegen hun begeleiders, Maurice en Vincent.

Van een zeilwedstrijd tot meerdere potjes (zelfgemaakte) 'Jenga' werd in een breed scala aan uitdagingen de strijd aangegaan met verlies en winst aan beide kanten.

De vrijheid voor het indelen van hun eigen kamp beviel de mannen goed, maar er waren een aantal dingen waarop zij minder invloed hadden. Zoals bijvoorbeeld de hike, waar ze een lange afstand moesten zeilen naar het stormachtige Kudelstaart, om daar te overnachten.

Het kamp vloog voorbij en voordat we het wisten lagen we weer op ons vertrouwde plekje aan de Bergse Plas.

Vincent

Loodsen

Scouting is en blijft vrijwilligerswerk. Ook bij de Tromp staan er elke zaterdag een groepje helden klaar die elke zaterdag weer een fantastische opkomst voor de jeugdliden verzorgen. Als die om 5 uur moe maar voldaan naar huis toe gaan, kan de leiding even met de voeten omhoog. Maar niet voor lang, want daarna begint hún opkomst. De leiding maakt bij de Tromp namelijk grotendeels deel uit van de loodsen. De loodsen is een speltak waar je bij komt als je 18 wordt en bestaat uit mensen die al lange tijd bij de Tromp meedraaien. Binnen de groep zijn zij leiding, materiaalmeester of springen waar nodig als oud-leiding bij. Om 5 uur begint echter de tijd voor henzelf. Met een hapje eten en een drankje worden de ervaringen van die middag besproken en wordt er ook vaak bijgepraat over de ervaringen van de afgelopen week. Een gezellig avondje bankhangen dus, lekker actief.

Ook buiten de zaterdagen om worden een hoop activiteiten met elkaar ondernomen, zowel scouting- als niet-scoutinggerelateerde activiteiten. Zo zijn elk jaar de iScout (waar je jezelf moet fotograferen tijdens het doen van ludieke activiteiten om punten te scoren voor een online wereldreis) en de Greppeltocht (een avondtocht lopen, waarbij je niet getikt moet worden) terugkerende evenementen. Daarnaast laten de loodsen zich ook zien op de ScoutIn, een driedaags festival voor en door scouts, met muziek en nuttige workshops. Ook daarbuiten zien de loodsen elkaar vaak en vieren ze samen Oud-en-Nieuw of andere belangrijke mijlpalen.

Alexander

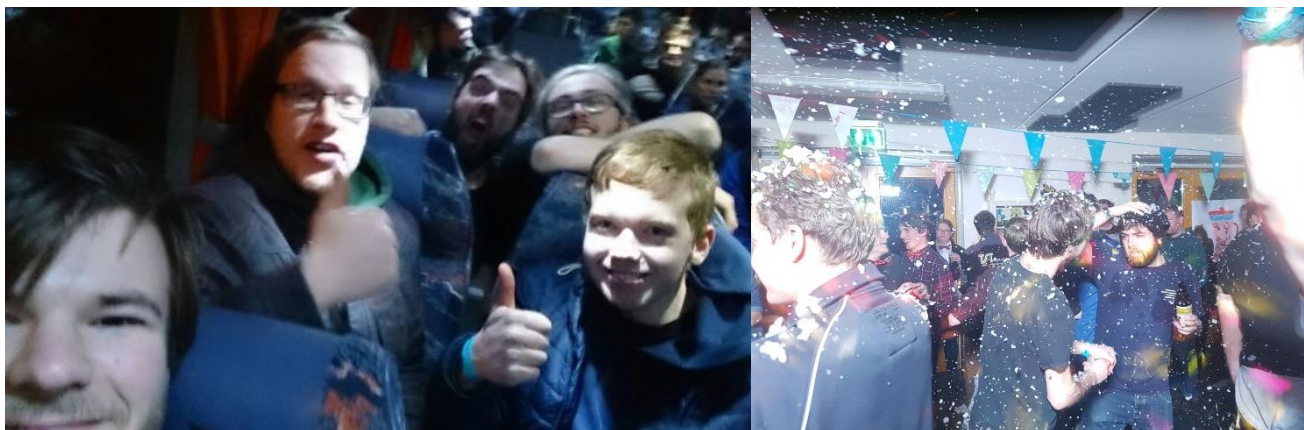
Greppeltocht

Elk jaar wordt in februari de Greppeltocht georganiseerd door Scouting Lunteren. Ook dit jaar waren wij weer van de partij met een mannelijke delegatie. Na onze opkomsten reden wij na 17:00 snel weg vanuit Rotterdam, en na een korte tussenstop bij de McDonalds kwamen we rond 19:00 aan in Lunteren (tussen Ede en Barneveld). De bedoeling bij de greppeltocht is als volgt: je speelt dit avondspel in groepjes. Alle groepjes worden op een onbekende plek in de omgeving van Lunteren gedropt met een grote bus. Vanaf hier moet je zo snel mogelijk teruglopen naar het clubhuis van Scouting Lunteren. Onderweg rijden er echter busjes met tikkers rond die je groepje proberen af te tikken. Is ze dat gelukt, dan moet je instappen en wordt je een stuk de verkeerde kant op afgezet. Daarnaast krijg je dan strafpunten. De ploeg die met de snelste tijd en de minste strafpunten weer terug is bij het clubhuis, heeft gewonnen.

Dit jaar bestond ons plan de campagne uit zo snel mogelijk terug zijn bij het clubhuis, en zo min mogelijk strafpunten krijgen door afgetikt te worden. Daarom kozen wij ervoor om zo veel mogelijk af te snijden via de weilanden van Lunteren. Busjes kunnen immers alleen over de weg rijden. Door het ontbreken van dames in onze groep ontbrak het ons dit jaar namelijk aan charmes om de tikkers te verleiden en creativiteit om de originaliteitsprijs te winnen. We hadden allen maandenlang getraind om zo snel mogelijk weg te kunnen rennen van de tikkers. Allemaal. Behalve één niet nader te noemen persoon. Hij was iets langzamer dan de rest, wanneer wij onverhoopt toch via de weg moesten lopen en een aantal busjes tegenkwamen. Hierdoor werden wij nog al eens getikt en was de uiteindelijke uitslag een beetje teleurstellend.

Gelukkig maakte het feest achteraf alles weer meer dan goed. Ons gebrek aan snelheid compenseerden wij met onze dansmoves die wij tentoonspreidden tot in de vroege uurtjes, waar veel andere groepen het lieten afweten. Vooral aloude hitjes zoals "Killing in the name of" van Rage Against The Machine en "Van Lunteren" van Status Quo (bekend van TV) deden het weer erg goed. De volgende ochtend werden we weer subtiel gewekt met een megafoon en werd er (voor degenen die op tijd hun tent uitkwamen) een heerlijk ontbijt geserveerd. Het was weer een geslaagde activiteit.

Derek

Scout-In

Elke twee jaar in september wordt de Scout-In georganiseerd. Dit is een groot driedaags evenement op het scoutinglandgoed in Zeewolde, georganiseerd door Scouting Nederland. Het programma bestaat uit overdag workshops en vermaak voor leiding, en 's avonds bands en DJ's die optreden. Vrijdagmiddag kwamen we aan in Zeewolde. Zoals elk jaar was het parkeerterrein een flink stuk buiten het kampterrein gelegen, en daarom werden de terreinwagens van de LaRo-stam (een landelijke scoutinggroep voor scouts in bezit van of met interesse in Land Rovers) weer ingezet om de aanhangers naar de kampeervelden te brengen. Na het opzetten van de tenten begon het helaas te regenen maar gelukkig konden we in de tent schuilen, en vermaakten we ons prima met een potje Dierennamen. Hierbij moet speler 1 een dier noemen, en speler 2 een dier noemen dat begint met de laatste letter van het vorige dier. Daarna is de volgende speler aan de beurt. Dit spel kan zo eindeloos doorgaan. Zo zie je maar weer, je kunt niet alleen scoutingkinderen hiermee vermaken maar ook volwassen kerels!

Hierna was het tijd om eten te halen van het festivalterrein. Het feest begon die avond al goed met een spetterende openingsshow met een danseres en een flinke hoeveelheid lasers. De volgende dag was het tijd voor workshops, en een bezoek aan de markt, waar de nodige informatie over het aankomende Nawaka werd ingewonnen. Ook was er een nieuw type scoutingzeilboot te bewonderen, die van alle kanten door ons bekritiseerd werd. Ook die avond was het weer tijd voor een feestje en gingen de voetjes van de vloer. We konden hier ook shinen met onze speciale bierhouder die Vincent met zijn houtsnijmachine had gemaakt tijdens zijn lunchpauzes op zijn werk. Hier passen precies 14 biertjes in.

De laatste dag hebben we de tenten opgeruimd, onze laatste munten opgemaakt en mochten we aansluiten in de file richting de uitgang, achter alle andere aanhangers. We waren natuurlijk niet de enige die de polder uit wilden rijden, en bovendien moest er gewacht worden op de heen en weer rijdende Land Rovers. Onderweg vermaakten we ons opnieuw met een potje Dierennamen.

Met dank aan Wim van Dongen voor het lenen van de aanhanger.

Derek

Onderhoud

Naast een terugblik op de activiteiten van alle speltakken blikken we ook terug op de klussen die door een ieder zijn uitgevoerd om de clubhuizen en Vaartuigen zo veilig en leuk mogelijk te maken en te houden. Zo is de grootste klus dit jaar geweest het vervangen van de houten wand aan de voorkant van het prinsemolenpad. In een dag is deze wand volledig gestript, opnieuw opgebouwd en geverfd. Dank aan allen die mee hebben geholpen! In het voorjaar hebben de kano's een flinke opknabbeurt gekregen, met de hulp van diverse ouders zijn de kano's opnieuw geverfd en zijn de peddels voorzien van een nieuwe laklaag. Ook is er die dag flink gesnoeid en zijn de grassprietten weer op de perfecte lengte gemaaid om goed te kunnen ravotten. Ook komend jaar komt er weer een soortgelijke klusdag. Helpt u ons dan ook mee?

Voor het komende jaar liggen er weer enkele leuke, maar noodzakelijke projecten in het verschiet. Zo zal onze motorboot, de Beaufort, medio januari een nieuwe stalen bodem krijgen. Wanneer deze weer terug is krijgt de sleepboot onze kenmerkende groengele kleuren en onze vletten naar het Nawaka kan brengen. Daarnaast wordt de electra op het clubhuis gelegen aan het prinsemolenpad volledig vervangen en op de strekkende worden enkele plekken die last hebben van houtrot vervangen. Met alle klussen die op het programma staan willen we er voor zorgen dat we klaar zijn voor de toekomst. Bent u een ouder met groene vingers, vind u het niet erg om af en toe te verven of bent u een elektricien. Laat het ons dan weten of doe gezellig mee als de klusdag zich voor doet.

Ook op virtueel vlak is er flink wat onderhoud gepleegd, zo is de website volledig vernieuwd en is deze ook geschikt voor de mobiele telefoon of tablet. Op de website vindt u alle informatie over het installeren, de contributie, de jaaragenda, leuke verhalen van vroeger en alle foto's. Voor de nabije toekomst hebben we nog wat leuke vernieuwingen op de planning staan, dus houdt de website in de gaten! Heeft u tips of ideeën, dan horen we het graag!

Jasper

Leidingactiviteit

De leidingactiviteit wordt georganiseerd om de leiding, bestuur en het klusteam te bedanken voor hun inzet in het afgelopen jaar. Dit jaar was de organisatie van de leidingactiviteit in handen van Christel, Liselotte en Timo.

Nadat alle jeugdleden een leuke dag gehad hadden was het tijd voor de volwassenen om een leuke avond te beleven.

Als eerst gingen we een toernooitje voetballen. Alleen het leek totaal niet op de wedstrijden die je wekelijks op de buis ziet, want dit was namelijk een combinatie van voetbal en flink beuken. Beschermd door een grote, draagbare, opblaasbare bal moest je proberen de voetbal in het vijandelijk doel te schoppen. En dit terwijl je probeerde, duwende en vallende mensen probeert te ontwijken. Dit was een leuke, maar vooral vermoeiende activiteit.

Het was dus tijd om met een hap (bewust geschreven zonder -je erachter) bij te komen van het voetballen. In fysiek opzicht wel te verstaan. Want tijdens het eten werd er van de hersenen gevraagd om een moordenaar te ontmaskeren. Door de motieven, alibi's en getuigen aan te horen en te bekijken zijn een aantal erachter gekomen wie uiteindelijk de dader bleek te zijn. Andere zaten er faliekant naast.

Nu de magen vol waren en de beentjes ietwat uitgerust waren was de laatste activiteit aan de beurt. Het was al later op de avond, dus de voetjes mochten van de vloer. Sommigen namen dit iets te letterlijk! We gingen namelijk naar de rollerdisco en niet iedereen was in staat om op zijn/haar benen te blijven staan.

Moe, maar voldaan en met een paar blauwe plekken, gingen we naar huis.

Timo

Acties, sponsors en giften

Ook dit jaar hebben alle speltakken hun steentje bij gedragen door het mee doen aan acties. Elk jaar doen wij mee met de Grote Club Actie, waarbij een groot deel van de lotenverkoop naar de groep gaat en je natuurlijk hoop hebt op het winnen van een heuse geldprijs. Van Bevers tot aan Loodsen is er weer goed verkocht en gekocht: 593 loten!

Daarnaast hebben de Waterscouts en Wilde Vaart ook nog meegedaan aan de Jantje Beton collecte. Daarmee halen ze geld op voor de groep, maar ook voor het Jantje Beton Fonds. Dit jaar is er 1167,72 euro netto voor de groep opgehaald waarvoor hulde! Met dit geld kan voorzien worden in onderhoud en aanschaf van materiaal. Bedankt voor ieders inzet! Ook is er met de hulp van sponsors nieuw materiaal aangeschaft of het wordt gebruikt om het Nawaka te financieren.

Tevens kunt u de Cornelis Tromp Groep vanaf nu ook zelf kosteloos sponsoren. Op onze website en facebook promoten we sinds kort het gebruik van Sponsorkliks. Besteld u vaak iets online doe dit dan vanaf nu via sponsorkliks, deze site verwijst u door naar de door u geselecteerde winkel waar u zoals vertrouwd uw aankopen kunt doen. Een deel van uw bestelde totaalbedrag ontvangen wij vervolgens als commissie!

Met dank aan een ouder ontvangen wij dit jaar ook een gift van de ING, waarvoor onwijze dank! Ook komend jaar gaan wij uiteraard weer op zoek naar sponsors, mocht u fondsen of bedrijven kennen die open staan voor een donatie dan houden wij ons aanbevolen!

[Sponsorkliks.nl](https://sponsorkliks.nl)

De leiding en het bestuur van de Cornelis Tromp Groep 14, wenst iedereen een gelukkig en gezond 2018!

Bevers

Professor Plof: Chris Hoogervorst

Keet: Corry van Assema

Sterre: Irene Hoogervorst

Rozemarijn: Laura Bruinstroop

Welpen

Jacala: Timo van der Wagt

Bagheera: Derek van Bochove

Baloe: Alexander Warmelink

Waterscouts

Jurjen Dieleman

Wilde vaart

Maurice van der Sanden

Vincent Cramer

Groepsbegeleidster

Dorine van der Wagt-Divendal

Materiaalmeester & Webmaster

Jasper Bruin

Algemeen ondersteunend

Kees van Dam

Mariska Kerkhof

Christel van der Wagt

Froukje Moor

Liselotte Mani

Jan-Kees Meyboom

Verenigings- / Stichtingsbestuur

Carlijn Vermeulen

Wim van Dongen

Marinka Mos

Mieke Houtman

Heleen van Bochove

Bart van Bergeijk